

Raki Geldi

– Alaca · 29 Temmuz 2021

Hepimiz onu çok sevmiştik. İnsanın gözünün içine masumane bakışı, sevgi gösterdiğimizde, o tatlı şımarıklıklarına alışmıştı. Misafir olmamıza rağmen hepimizi tanıyordu. En çok da oğlum Furkan ile sıkı dost olmuştu. Uzaktaki bakkala ekme almaya giderken O'na refakatlik yapıyordu.

İlk sahibi yalnız yaşayan yaşlı bir bayanmış. Bursa'ya gittiğinde köpek barınağına bırakmış. Kayınpeder oradan almıştı. Ne var ki, uyuz hastalığına yakalanmış, sürekli kaşınıyordu. Boynuna dökülen sıvı ilaç ve içirilen hap da fayda etmemişti. Şampuanla yıkanmasına rağmen bir türlü düzelmeyordu. Kaşındıkça, tüy döküyordu. Veterinerlik durumu vardı. Kurban Bayramı gelmişti. Koşuşturmaca arasında Raki'yi ihmal etmiştik. Kayınpeder (Ordulu Hasan) tüy dökmesinden rahatsız olacak ki, bayramın ikinci günü götürüp 20 km uzaklıktaki ormanlık alana bırakmıştı. Hayvan arabanın arkasından koşmasına rağmen yetişememişti. Kayınpeder yaptığından pişmanlık duymuş, ertesi gün tekrar geri almaya gidince, Raki'yi bulamamıştı.

Hepimiz çok üzülmüştük. Buruk bir bayram yaşıyorduk. Yemek artıkları ve kemik kırıntıları çöpe gidince, içimiz cız ediyordu. Raki ne yer ne içer, acaba geri gelir miydi? Yoksa dağda çakal sürülerine mi yem olacaktı? Geri geleceğine ihtimal vermiyorduk. Narin, ufak bir hayvandı. Her yiyeceği yemezdi. Mesela kuru ekmeğe ağzını sürmez, makarnayı tereyağlı olursa yerd. Komşu Ayşe abla ile kayınvalidem Nurfiye, Raki'yi rüyasında görmüştü. Diyaliz hastası kayınvalidemi, servis aracına binene kadar götürür, geri dönerdi. Ayşe ablanın beyi Recep amca, köpekler geceleyin yıldızları saya saya gelirler diyordu. Şöyle bir düşününce gelmesi için, iki tünelden geçmesi gerekiyordu. Zonguldak dağlık, ormanlık bir yerdi. Onca yamaçları aşıp evi bulması zordu.

Tam bir hafta geçmişti ki, erken uyanan oğlum Furkan'ın sevinç çığlıklarıyla uyandık. Raki geldi! Raki geldi! Hepimiz geç uyumamıza rağmen, yarı uykulu, yataklarımızdan fırladık. Gözlerimize inanamadık. Kapının önündeki hayvan bizi görünce seviniyor, kuyruk sallıyor, paçalarını kokluyordu. Hayli zayıflamış ve kirlenmişti. Duygulanmamak elde değildi. Ona hemen süt ve yiyecek verdik. Kayınpeder artık ölene kadar ona en iyi şekilde bakacağını söylüyordu.

Gerçek bayramı şimdi yapıyorduk. Raki, biz insanlara sadık bir dost olduğunu ve ölen vefa duygularımızı, gözlerimizin içine baka baka hatırlatıyordu.

29.07.2021

Muhittin Alaca